

de, der stille sig, ogsaa ere rede til at modtage Valg, og at der ikke af den Grund vil finde Omvalg Sted. Men min Hovedbetragtning er den, at man faar tilveiebragt et parlamentarisk Flertal, at ikke den repræsenterende Forsamling skal opløse sig i altfor mange Mindretal; og her vil jeg tillige fremhæve, at Forholdstalsvalgmaaden er den eneste sande og rette. Flertalsvalgmaade, hvormod den absolute Flertalsvalgmaade mange Gange kun er det tilhyneladende, men i Virkeligheden tilveiebringer en Forsamling, som ikke har noget sluttet Flertal, men kun et Flertal, som er dannet ved, at Yderlighederne fra begge Sider slutte sig sammen.

Seg kommer derefter til den anden Akt, det er selve Valget, hvor selve Vælgerne slutte sig sammen. Det er der, Vælgerne spille Hovedrollen. Da gjælder det om at gjøre det saa let som muligt for Vælgerne og indrette det saaledes, at endog saa den ensfoldigste Vælger kan forstaa, hvad han har at gjøre. Det er det Ene, og det Andet er, at Vælgerne faae den størst mulige Frihed. Seg har tidligere været af den Mening, at Forberedelserne til Valget ikke skulle indbrages under Lovgivningen, at der maatte hvert Parti gjøre, som det selv vilde; men jeg maa indrømme, at Forberedelserne maa indbrages noget derunder, naar man skal stille Vælgerne saa frit som muligt. Seg har derfor foreslaaet, at Vælgeren kan stemme frit paa Kandidater, som ere opstillede paa de forskjellige Lister, saa han selvfølgelig ikke er forpligtet til at stemme paa en bestemt Sides Kandidater, han kan give sin Stemme til de Kandidater, som findes paa Kandidatlisterne, uden Hensyn til, om de findes paa den ene eller den anden Liste. Derved forekommer, hvad jeg vil kalde, idet jeg laaner et Udtryk fra den schweiziske Forsatning, et saakaldet Referendum. Ved Forberedelsen skulle de ledende Mænd i Partierne virkelig optræde ledende. Det er dem, der ere pligtige at udarbejde Kandidatlistene, som skulle være veiledende; men de skulle ikke kunne paatvinge Vælgerne noget Bestemt i den Henseende; thi Vælgerne kunne forkaste deres Forslag gennem et Slags Referendum ved at stemme paa de forskjellige Kandidater og saaledes hjælpe den ene eller den anden Liste, som de ville, og i hvert Tilfælde være med til at bestemme, om en Kandidat skal staa høiere eller lavere paa Listen, om han skal have større eller mindre Sandsynlighed for at blive valgt; men Vælgeren kan paa sin Stemmeseddel skrive Kandidaterne i hvilken Orden, han vil. Det bliver saa let og sim-

pelt som muligt, og tillige kan han fordele de Stemmer, han raader over, ligesom han vil. Skal der for Exempel vælges 6 Repræsentanter, saa raader han over 6 Stemmer, og for at gjøre det klart, hvad jeg mener, vil jeg tage et Billede. Vælgeren faar en vis Magt, en vis Indflydelse; den udtrykker jeg ved, at han f. Ex. har faaet 6 Kroner, som han skal uddele til de Fattige, til dem, der trænge til det; det er i dette Billede Kandidaten, der trænger til hans Stemme. Disse 6 Kroner skal han uddele; han skal af med dem, men han kan kaste dem bort, kan lade være at stemme; det har han Lov til; men vil han benytte sin Valgret, skal han uddele dem allesammen. Har han kun Tillid til to Kandidater, og har han dobbelt saa stor Tillid til den ene som til den anden, giver han den ene fire Stemmer og den anden to. Er der to, han har lige stor Tillid til, giver han hver tre. Er der kun en, han har Tillid til, gjentager han det samme Navn sex Gange eller skriver 6 efter Navnet eller understreger Navnet sex Gange. Det kan ordnes paa forskjellig Maade, og maa bestemmes ved særlige Regler. Men hvis en Vælger ikke har saa meget Begreb om, hvad han egentlig skal gjøre, saa at han skriver kun et eller to eller færre Navne i det Hele taget, end han raader over Stemmer, saa skal Valgbestyrelsen komme ham til Hjælp, saa skal Valgbestyrelsen udfylde hans Stemmeseddel, idet de samme Navne kunne gjentages fra oven paa Stemmesedlen, indtil den er helt udfyldt. Grunden dertil skal jeg ikke nærmere forklare her. Det vilde blive for vidtløftigt; denne Forklaring hører egentlig hjemme ved 1ste Behandling af Lovforslaget, hvis det skulde komme saa vidt.

Derefter kommer jeg endelig til den sidste Del af Valghandlingen: Opgjørelsen af Valget, som altsaa Valgbestyrelsen faar med at gjøre. Medens Vælgerne skulle have det saa let som muligt, maa Valgbestyrelsen bære det egentlige Arbejde; det er mindre væsentligt, om det koster noget mere Tid eller noget mere Arbejde, naar kun Opgjørelsen ster saa retfærdigt som muligt, og i den Henseende har jeg gjort mig til Gode de Fremskridt, som Forholdstalsvalgmaaden har gjort i andre Lande, og jeg skylder navnlig min Tak til flere af dens Venner, som jeg var sammen med i Sommer paa den internationale Kongres, jeg var til i Antwerpen om Forholdstalsvalgmaaden, navnlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Optællingen finder Sted. Den foreslaaede Fremgangsmaade, som er særdeles praktisk, er opfundet af den indværende Professor ved Universitetet i Gent, Dr. juris D'Hondt. Denne Op-